

UKRAINIAN LABOR NEWS
PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськм Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпеґу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

Непоширені в газеті рукописи не звертаються, збіра що дописувачів вказати, що бажав звороту свого рукопису на випадок його непоширення, та заклеїти поштовий стемпел на його пересилку.

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКА ПРЕСА НА БОЄВИХ ПОЗИЦІЯХ.

Хоч минув вже Міжнародний Червоний День 1-го серпня, день противоєнних демонстрацій революційного пролетаріату по всьому світі — загроза війни остається й на далі питанням дня. Демонстрації проти війни й день 1-го серпня, працюючи своєю готовістю боронити Радянський Союз перед збройним нападом імперіалістів і заміняти імперіалістську війну на війну громадянську, клася проти клася.

Як легко розпалити воєне пожарище ми бачимо зараз на далекому Сході, в Манджурії, де саме по наказу англо-американських імперіалістів, Чан Кай-Ши зі своїми гондариами виступив збройно вже проти Радянського Союзу, загараючи майно пролетарів СРСР.

Та працюючи Радянського Союзу не далися цим разом спровокувати англо-американському і китайським імперіалістам. Вони стали на своїх оборончих позиціях, і, скріпивши кордони Радянського Союзу, сказали кривавому Чан Кай-Ші: Ні на крок далі!

І саме сьогодні, коли імперіалістські армії на сході Європи Азії готові до збройного нападу на Радянський Союз, капіталістична преса по всьому світі вже мобілізує публічну думку, готовити її на війну проти Радянського Союзу. Вся капіталістична преса заговорила одночасно, вдарила навіть одною й тією самою зброєю, звернутою вістрям проти Радянського Союзу.

Ні одна буржуазна газета не осудила збройного нападу Чан Кай-Ши, замовчала "миролюбна" Ліга Націй, замовкли й всі ті, що явно-сладно підписували ще недавно "мировий" пакт Келогого про ненапад.

Зате широко розкричала уся буржуазна преса про наїзд Червоної армії на Манджурію, про жорстокості червоно-армійців, про воєнні бої, які вже точуться там на далекому Сході і т. д. Непроінформованістю це не можна ніяк назвати, коли зважити, що саме капіталістична преса має найкращі і найхутчіші зв'язки з усім світом. Капіталісти монополізували усі шляхи суходолу, води й повітря. Значить, в них є і докладні дані про те, що й де діється.

І, коли уся буржуазна преса, маючи добрі зв'язки й безперечно правдиві відомості про події на далекому Сході, свідомо проголошує на своїх шпальтах брехню й очернення проти СРСР — так в якій цілі вона робить це і з яким настановленням?

Ми бачимо, що усе вістря буржуазної преси є зараз спрямоване проти Радянського Союзу, уся лютя проти країни працюючих і виділять в оті чорні рядки газетного паперу. А все те робиться з тим настановленням, щоб вищити у читачів буржуазних газет ненависть до Радянського Союзу, щоб їх підготувати до збройного нападу на СРСР. Це є так звана мобілізація публічної думки й підготовка до певних, майбутніх дій.

Коли німецькі імперіалісти готовили свого часу Франції війну, щоб забрати від неї Ельзасцію й Лотарингію, міністер оборони скликав усіх журналістів буржуазних газет, і, обговоривши з ними план війни, сказав: — Даю вам один рік часу, щоб добре підготувати публічну думку до війни з Францією за Ельзасцію й Лотарингію. Буржуазні газетирі зачали зараз складують для кампанії. Ні один з них не писав про війну відкрито. Писали день в день, шукали все нових підходів, придумували все нові брехні, розпалювали інстинкти ненависті, грозили, закликали до народної помсти. Ще було до року 5 місяців, а вже міністер оборони й увесь генеральний штаб ствердили, що опінія публічна була вже підготована до війни, й війну справді невдовзі почали.

Сьогоднішні соціал-демократичні міністри й поліцій-президенти в Німеччині, биваючи 31 робітників на 1-ше травня в Берліні, щоб виправдати свої криваві вчинки, впершу чергу замкнули рота мало що не всім німецьким комуністичній пресі. Самі-ж розгорнули у той час у своїй соціал-зрадницькій пресі кампанію найогидливіших брехнів і нападів на Комуністичну Партію Німеччини і Радянський Союз.

Фашисти Італії, Югославії й Болгарії, щоб мати свободну руку діяння у підготовці до імперіалістських воєн і до здавлення революційного руху працюючих, впершу чергу зрештували уся революційну пресу, не даючи змоги широко висвітлити працюючим масам політичні дії.

Не лишаяся по заді й інші капіталістичні країни. От на днях в Чехословачки закрило правительтво мало що не всю комуністичну пресу. В Польщі, Румунії, Угорщині комуністична газета немає права існувати легально.

А все це тому, що та преса викриває всі хижацькі плани капіталу, освітлює й перед широкими масами працюючих, закликає пролетаріат до оборони своїх позицій, готує до наступу проти класового ворога.

От і зараз. Імперіалісти світу готують війну проти СРСР, готують війну за ринки збуту. Комуністична преса відкриває їхні плани й мобілізує працюючих до самооборони.

КРИЗА РЕПАРАЦІЙНА ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

З наближенням дати першого серпня, ратифікація договору Юнга й визнання міжкозних боргів — політична атмосфера дедалі нагрівається. На парламентській арені відбувається комедія з переодяганням. Ще недавній похмурий супротивник визнання боргів — Пуанкаре з його націоналістичними охоронцями з правою редакції одразу змінив тон і в безконечно довгих промовах, які відібрали 20 годин, намагається переконати своїх націоналістів і напівнаціоналістів із радикальної партії, що немає нічого виходу, як визнати міжсоюзні борги. Річ у тім, що до першого серпня, не визнання боргів доведеться б негайно заплатити за купівлі в американців військову припаси 10 мільярдів франків і, звісно, валютою. Це немилуче спричинило б повернут на грошовому ринку. І ось мимоволі доводиться націоналістам, які намагаються заперечити себе й інших, що Франція нікому не винна жадного сантимта, бо "своєю кров'ю заплатила, за визволення світу від варварства" (такі офіційний жаргон імперіалістів), скоштувати гіркої плати.

Щоб зробити прийнятливою для наївного виборця цю ратифікацію перемуну, в парламенті виготовляють гістеричні промови й посилають до Вашингтону телеграму, благаючи відстрочити виплату на кілька тижнів. На ділі всі буржуазні й соціал-буржуазні партії давно вирішили прийняти проєкт Юнга й платити американському капіталові численні мільярди, бо американський капітал стоїть на тому ж принципіальному ґрунті законності.

Цей провал ілюзії поглядом дедалі більше незадоволенням. Податки збільшуються. Рівнобіжно з визнанням американської неволі, французька буржуазія вирвала з свого нагромадження новий закон про квартироунаймачів, який дозволяє вчетверо збільшити проти передвоєнного часу квартирну плату. Збільшуються ставки на газ, воду та електрику. Життя відповідно дорожчає. Передчуваючи лихо, яке рано чи пізно мусить статися внаслідок дедалі більших зайднів мас, північній політичній партії роблять все можливе, щоб скласти з себе відповідальність. Для звичайного французького людинки це все лихом від американця. Німецький націоналіст за все винувалять французів. Ненависть збільшується, і шовінізм свідкує свій диявольський шабаш.

ІТАЛІЙСЬКЕ РОБІТНИЦТВО ПОСИЛЮЄ БОРОТЬБУ.

Відомості, що надходять з Італії, свідчать про збільшення опору робітництва й селянства їхнім визискувачам та фашистському режимові.

В останньому числі "Інтернаціонале Пресе-Кореспонденци" наведено чимало фактів бруталного наступу підприємців на робітників та наймитів. У багатьох місцевостях поміщики по згоді з фашистськими "профспілками" змєниди сільсько-господарським робітникам платню. У деяких районах дуже зменшено платню мулярів. Щодо незможних селян, то їм накіннуто надто тяжкі умови оренди, за якими вони мають, обісвившись власним коштом, здавати побижкам для третини врожаю.

Проте ні робітництво, ні селянство не коряться гнобительству. Величезні злиди як у промислових, так і в сільських районах призводять тільки до зростання та збільшення опору трудящих мас. Це зокрема виявилось 1. травня, коли трудящі майже скрізь, наперекір терором, демонстрували свою зневажливість до фашизму та капіталу, повишували червоні прапори, або робили революційні написи на мурах, то що й завданням цим багато клопоту поліції.

Характеристичний для настрою італійського робітництва випадок був 15. травня в Монці (біля Мілану). Там фашистські "профспілки" насильно позгнали робітників на збори, де виступив із великою промовою фашистський депутат Бенютті. Робітники спокійно вислухали його, але коли він наприкінці зажадав, щоб усі вороги ширять різні брехні про становище України в загальному системі СРСР, заявляючи, що Україна перебуває на стані колонії червоної Москви, що природні багатства України експлуатують для інтересів господарства РСФРР тощо.

Усе це безкотянтя, звісно, має певну мету. Вороги СРСР намагаються посварити братерські радянські республіки й використати це, щоб відірвати окремі республіки від загальної спілки народів Союзу. Зокрема плятки про УСРР мають на меті відірвати Україну від Радянського Союзу та обернути її на колонію імперіалістського капіталу. Але пролетаріат і селянство України не зловидис і вдалі не зов'яляться на такий ворогів СРСР. Трудящі маси України мають змогу шодня й шод хвилини на досвіді переконатися в тому, що народне господарство України в загальній системі радянських республік розвивається надзвичайно інтенсивно. Для кожного свідомого трудячого України цілком ясна правдива й раціональ-

на економічна політика союзного уряду. Союз радянських республік не тільки не ставить перешкод нормальному роздвінцтві до поширення соціалістичного змагання, соціалістичної перебудови польського села й висловлює впевненість, що за керівництвом компартії й радянської влади польські трудящі маси переможуть всі труднощі в справі соціалістичного будівництва.

Куди б Союз радянських республік не провадив політику, скеровану до гармонійного поєднання всіх народів Союзу, то чим можна було б пояснити факт мирного співжиття народів Союзу й майже шкловити зникнення національної ворожені. А вже безперечний факт, що прояви національної ворожені дедалі менше дають себе знати. Очевидно це є наслідок того, що народи Союзу на практиці переконують в правильності національної культури та економічної політики Радянського Союзу. Характерно відзначаючи, що саме останніми роками, коли почалася широка реконструкція народного господарства й бази індустріалізації його, майже цілком зникли вибухи національної ворожені, в яку раніше буржуазні школи шпальти втягнули не тільки селянство, а й окремі групи робітників. Політика індустріалізації СРСР розгорнула перед народами Союзу безцінні перспективи економічного піднесення на основі забезпечення інтересів усіх народів на базі принципів планового господарства. Ця правильна політика та її практичне запровадження спричинились до того, що зміцнило мирне співжиття народів і зникли елементи національної ворожені. XV з'їзд партії на доповідь про п'ятилітній план ухвалив таку постанову: "П'ятилітній план повинен особливо увагу віддати справі піднесення економіки та культури відсталих національних країн і відсталіх районів, виходячи з потреб повної ліквідації їхню економічну та культурну відсталість, відповідно переобачити підвищений темп розвитку їхньої економіки й культури, виходячи з поєднання вимог і потреб цих районів із вимогами та потребами Союзу". Цю директиву XV з'їзду цілком запроваджують у життя.

БУРЖУАЗІЯ ВДОВОЛЕНА УРАДОМ МЕКДОНАЛДА.

Характеризуючи перший місяць діяльності уряду МекДоналда, реакційна газета "Дейлі Мейл" пише: "Хоча деякі кроки уряду не заслуговують на цілковите схвалення, проте, не можна вказати на жадний його крок, що заслуговувало б на гостре засудження". Далі газета вихваляє міністра внутрішніх справ Клайна за його відмову амуствувати майнерів, засуджених в 1926 році в Кремені радянські республіки й використати це, щоб відірвати окремі республіки від загальної спілки народів Союзу. Зокрема плятки про УСРР мають на меті відірвати Україну від Радянського Союзу та обернути її на колонію імперіалістського капіталу. Але пролетаріат і селянство України не зловидис і вдалі не зов'яляться на такий ворогів СРСР. Трудящі маси України мають змогу шодня й шод хвилини на досвіді переконатися в тому, що народне господарство України в загальній системі радянських республік розвивається надзвичайно інтенсивно. Для кожного свідомого трудячого України цілком ясна правдива й раціональ-

ПОЛЬСЬКІ ТРУДЯЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ.

З'їзд поляків, що закінчився, вислухавши доповідь тов. Вишневського про варшавський конгрес закордонних поляків і повідомлення про відповідь варшавського оргкомітету щодо скликання з'їзду — відзначив:

"Не вважаючи на те, що польська буржуазія ширить усілякі брехні й вигадки про СР СР і про стан польського трудячого населення в радянських республіках, не вважаючи на підготовку нею війни проти єдиної в світі робітничо-селянської держави, не вважаючи на те, що організатори варшавського конгресу, як це добре розуміють трудящі поляки, є представниками буржуазії й поміщиків, — не вважаючи на все це, польське трудяче населення України ухвалило взяти участь у варшавському конгресі. На цьому конгресі делегати розкажуть правду про СРСР, його мирну політику, про його господарські й культурно-освітні досягнення і з трибуни конгресу висловлять почуття солідарності з трудящими масами Польщі й емігрантами Польщі.

Фашистські організатори варшавського конгресу вважають за представників польського населення тільки куркулів, спекулянтів, єврейців, жандармів, поміщиків та капіталістів, тобто ту частину населення, яка в УСРР становить тільки 2% польського населення, і не хотять рахуватися з 98% польського населення — робітниками, селянами й трудовою інтелігенцією, бо бояться правди, що їй розкажуть наші делегати.

Мотиви відмовлення допустити на варшавський конгрес нашу делегацію свідчать про те, що фашистські організатори цього конгресу хотять використати конгрес для підготовки нової злочинної війни проти батьківщини трудящих мас всіх національностей — СРСР, бажачи мобілізувати навколо своїх завдань обмануті трудя-

ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Союз Радянських Республік організований на базі справжніх братерських взаємин союзних республік. Конституція Радянського Союзу та сама природа пролетарської диктатури гарантують повноправність усіх республік, що належать до Радянського Союзу. Двохпалатна система (Союзна Рада й Рада національностей) СРСР є зразок забезпечення правильного представництва національних інтересів окремих народів. Система економічного розвитку Союзу базується на планових засадах і правильному розподілі обов'язків між різними частинами Союзу. Така економічна система виключає можливість протекційної політики для одних республік на шкоду другим.

Вороги СРСР добре знають, що сила Радянського Союзу є в братерському єднанні всіх союзних республік. Тому вони намагаються посягти розбрат між окремими республіками. Недавні нахади по Петлюрі в Польщі, єднання з грузинськими емігрантами, загравання та фінансування опієркетового уряду УНР, воєвничі виступи воеводи Ювєфського, — усе це покажчики бажання посягти розбрат між дружніми народами Союзу. О-

РУМУНІЯ ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

"За повідомленням із Букаресшту, румунська найвища військова рада ухвалила ряд постанов про "збільшення озброєння в Румунії". Одночасно рада визнала, що шостий дороти та мостя, які намітив уряд, треба будувати "згідно зі стратегічними інтересами країни".